

[Justitsministeren.]

at min daværende og — dette være sagt til Beroligelse for opskræmte Gemytter — ogsaa nuværende Hustru dengang spurgte mig, om hun var nødt til at sætte sig ind i disse Ægteskabslove. Jeg svarede dertil, at disse Love havde ingen som helst Betydning for de Ægteskaber, hvor man ikke tænkte paa Opløsning. Paa samme Maade vil jeg sige til det ærede Medlem: De foreliggende Lovforslag har overhovedet ingen Betydning for de Ægteskaber, der er lykkelige — som man plejer at kalde det —, eller de Ægtefæller, der lever i Forstaaelse med hinanden. Men hvor det modsatte er Tilfældet, skal de uden for Ægteskab føde Børn efter min Mening ikke betale Omkostningerne.

Endelig vil jeg sige til det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds, at jeg naturligvis har den største Respekt for det ærede Medlems Interesse for udvidet Sociallovgivning, specielt til Fordel for Mødre og Børn. Jeg hilser de Udtalelser, det ærede Medlem har fremsat, med Glæde, men jeg er for gammel en Rotte — hvis jeg maa bruge et saa uparlamentarisk Udtryk i disse Kredse —, jeg er for gammel en Rotte i det parlamentariske Liv og har oplevet for meget af konservativ Politik til ikke at vide, at denne specielle Interesse for Udvidelse af den sociale Lovgivning gerne kommer frem, naar det drejer sig om Forslag, der ikke omhandler Udvidelse af den sociale Lovgivning.

H. P. Johansen: Naar jeg har bedt om Ordet, er det blot for at sige et Par Ord til det ærede 16de tingvalgte Medlem (Gudrun Vang Lauridsen). Det ærede Medlem sagde angaaende Dansk Kvindesamfunds Henvendelse til Regering og Rigsdag for mange Aar siden — det var en Henvendelse om Barnets Ret til Navn, Arv o. s. v. —, at Henvendelsen kom fra en Kreds af københavnske Kvinder; man havde ikke paa det Tidspunkt lokale Foreninger som nu o. s. v. Jeg vil gerne dertil sige, at det var Dansk Kvindesamfund, der fremsatte denne Henvendelse. At Foreningen havde andre Organisationsforhold dengang end nu, ikke havde Lokalforeninger o. s. v., ændrer jo ikke noget ved Sagen. Det var Dansk Kvindesamfund, der udtalte, at man ansaa det for fuld Retfærdighed, at Faderens økonomiske Vilkaar blev lagt til Grund for Børnebidraget. Hemmeligholdelsen af Fødselen skulde opheves, Barnet skulde have Ret til Navn og Ret til Arv efter Faderen paa de Omraader, vi taler om her. Ja, siger saa det ærede Medlem — og det gentog det ærede Medlem

ogsaa sidst —, men de stillede ikke noget Forslag. Nej, det gjorde de ikke, men det var heller ikke nødvendigt, at Dansk Kvindesamfund stillede noget Forslag i saa Henseende, angaaende Arveret og Navn, det var slet ikke nødvendigt, for det Forslag blev stillet af to Venstremænd dengang. I Dansk Kvindesamfunds Medlemsblad vil man kunne læse, at disse Krav blev fremsat som Ændringsforslag af to Venstremænd inden for det af Folketinget nedsatte Udvalg, da Venstre paa det Tidspunkt saa noget anderledes paa det Spørgsmaal, end Venstre ser paa det i Dag.

Rytter: Maa jeg først takke det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), fordi han ikke forsøgte at gen-drive det Referat, jeg gav af hans Kritik af min Tale. Jeg tror heller ikke godt, det ærede Medlem kunde gøre det. Naar det ærede Medlem derimod siger, at jeg har krævet Bevis for min Magtfuldkommenhed, er det ikke rigtigt. Jeg krævede blot illustrerende Eksempler, for det var netop mit Princip dengang som nu at søge at forlige Partierne. Derfor havde jeg ventet, at det ærede Medlem kunde have nævnt Eksempler paa, at jeg havde trumfet noget igennem. Jeg har altid forsøgt at forlige Partierne, og naar det ærede Medlem paastaar det modsatte, er det altsaa ikke rigtigt.

Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at Indledningen til hans Tale, som den er gengivet i Fortrykket, skyldtes en Fortællelse. Ja, hvis det er Tilfældet, forstaa vi det alle sammen, men saa er der ganske vist 4—5 Linier, der bliver temmelig uforstaaelige. Men velan, det har ikke været det ærede Medlems Mening, saa er det ude af Verden. Noget andet er, at jeg ikke tror, det ærede Medlem faar det rettet i Fortrykket; men det maa det ærede Medlem om.

Det lader til, at det ærede Medlem er stiv i Citater, og at jeg ikke er det, og det ærede Medlem undskylder sig med, at jeg har opfattet som en Fornærmelse, hvad der skulde være en Kompliment. Det er den megen Lærdom, der gør mig rasende, siger det ærede Medlem. Nej, jeg forsikrer det ærede Medlem for, at det er ikke det, der har gjort det; det er det ærede Medlems Mangel paa Lærdom paa disse Omraader, som har gjort mig rasende, idet jeg har ment, at i Betragtning heraf skulde det ærede Medlem ikke have optraadt saa diktatorisk, som han gjorde, ved at sige, at Lovene skal gennemføres uanset